

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.142 van 1 juli 2003
in de zaak A. 108.862/XIV-6109.**

In zake : XXX,
 die woont te 1020 BRUSSEL,
 Kloosterstraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 10 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing 10 juli 2001 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van 18 februari 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 juli 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 2 januari 2000 België binnenkomt en zich op 2 januari 2000 vluchteling verklaart; dat op 18 februari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 10 juli 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Quant aux moyens.

De l’absence de motivation ou de motivation adéquate (loi du 29 juillet 1991), de la violation du principe de la bonne administration, de la violation des droits du demandeur d’asile, de la violation de l’art. 51/4, par. 2.

Attendu que la décision attaquée est hautement critiquable.

Que le requérant a demandé expressément aux autorités belges lors de l’introduction de sa demande d’asile d’être assisté d’un interprète lors de ses auditions.

Attendu qu’aucun interprète n’a assisté le requérant.

Que l’agent du CGRA a fait office d’interprète en même temps qu’il agissait comme agent du CGRA.

Attendu que l’interprète se distingue par la façon compétente et indépendante avec laquelle il remplit sa mission.

Que ces qualités garantissent doivent garantir au requérant l’objectivité de la traduction.

Attendu que la même remarque vaut évidemment pour l’audition qui a eu lieu à l’office des étrangers sans l’assistance d’un interprète.

Attendu que malheureusement l’agent de l’office des étrangers s’est montré particulièrement incompétent en matière de langue.

Que le requérant est contraint d’insister sur le fait que son récit est celui indiqué ci-dessus.

Attendu que le récit transcrit par l’office des étrangers contient d’énormes erreurs.

Que celui retranscrit par le CGRA en contient moins mais en contient aussi.

Attendu qu’il est clair que les contradictions relevées par la décision attaquée proviennent entièrement du manque de compétence de l’agent de l’office des étrangers (et de celui de l’O.E.) En matière d’interprétation.

Qu’il en résulte qu’il est exclu de rendre le requérant auteur des dites contradictions.

Qu’en effet aucune comparaison ne peut valablement être établie entre les deux récits, l’un transcrit par l’office des étrangers et l’autre par le CGRA.

Que des erreurs entachent lesdits récits et que ces erreurs sont dues uniquement à des défauts d’interprétation et non pas à la mémoire fantaisiste du requérant.

Attendu que la loi du 15.12.1980 n’a pas été respectée en la matière (Art. 51/4).

Attendu que le requérant a apporté la preuve de son identité au moyen de son acte de naissance.

Attendu que si le récit du requérant n'apparaît pas aux autorités Belges comme plausible, il s'avère que cela est dû uniquement à la faute des dites autorités qui n'ont pas mis à la disposition du requérant un interprète compétent et indépendant.

Qu'il s'agit d'une violation flagrante de la loi du 15.12.1980 qui doit emporter l'annulation de la décision attaquée.

Attendu que la décision attaquée est hautement critiquable.”;

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat voornoemd artikel als doel heeft de taal van het onderzoek van de asielaanvraag te bepalen en geenszins de verplichting inhoudt om het interview te laten plaatsvinden in aanwezigheid van een tolk; dat het formulier dat de verzoekende partij ondertekende en waarbij zij om een tolk Engels verzocht, dient om de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet mogelijk te maken; dat bovendien uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het verhoorverslag van de dienst Vreemdelingenzaken ondertekend heeft en verklaard heeft dat het overeenstemt met de inlichtingen die zij gegeven heeft; dat zij in haar verzoekschrift in dringend beroep geen opmerkingen heeft geformuleerd met betrekking tot eventuele vertaalproblemen en ook uit het verhoorverslag voor de commissaris-generaal blijkt niet dat zij enige opmerking hieromtrent heeft gemaakt; dat zij bovendien nalaat in concreto aan te tonen welke communicatieproblemen zich hebben voorgedaan in verband met de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en in welke mate dit haar rechten heeft aangetast; dat het enige middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één juli tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

K. VANHOUTTE,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

C. ADAMS.